

© Silvia Poch

Tot el que passarà a partir d'ara

dramatúrgia Joan Yago

direcció Glòria Balañà i Altimira

29/03 - 16/04/23

Gràcia

Teatre Lliure

TEMPORADA 22/23

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules de l'equip artístic → 5

Entrevista → 6

Informació complementària → 9

Biografies → 10

Fitxa artística / Informació pràctica → 16

Sala de premsa → 15

La directora Glòria Balañà i el dramaturg Joan Yago ens acosten a la vivència de la malaltia i la mort des dels ulls d'un adolescent.

La pèrdua d'un pare coincidint amb el moment de construcció de la identitat i el descobriment de les implacables normes del món.

Els records, els projectes, les converses difícils i, sobretot, les converses que ja no podrem tenir. Els amics, la família (el que significa realment ser família) i també l'abisme insondable de tot el que passarà a partir d'ara.

Dalt de l'escenari, un viatge nocturn a través de la ciutat, una cursa desesperada per arribar a temps, un tros de vida tempestuós, però profundament humà i ple de llum.

© Sílvia Poch

Sinopsi

L'Èric té setze anys i aquesta dada li resulta sorprenent: "Com puc ser tan jove i sentir-me tan profundament esgotat?" Això és el que pensa aquesta nit mentre mira la tele amb les bambes posades i el mòbil a sobre de la panxa. D'aquí a pocs minuts rebrà un missatge: "Vine ara. Si vols acomiadar-te del pare has de venir ara."

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/tot-el-que-passara-a-partir-d-ara

En paraules de l'equip artístic

No hi ha un bon motiu per parlar de la mort. Tant de bo no n'haguéssim de parlar mai. Hi hauria quelcom de digne, fins i tot d'admirable, en negar-se a parlar-ne; en oblidar per sempre més les preguntes insuportables: per què morim? Per què ens hem de morir? Un noi de setze anys travessa la ciutat a la nit per anar a l'hospital a acomiadar-se del seu pare. Per què? Per què tornar a explicar aquesta història? Si ja sabem com s'acaba. No hi ha un bon motiu per parlar de la mort i, tanmateix, parlar-ne és inevitable. Al llarg del procés de creació d'aquesta obra n'hem parlat moltíssim, durant hores i hores. Hem parlat dels nostres morts, d'aquells que ens acompanyen i ens acompanyaran sempre encara que de vegades no hi pensem prou, no puguem pensar-hi prou. També n'hem parlat amb fills que han perdut els seus pares, amb companyes que han perdut els seus companys. Elles i ells ens han explicat els seus records més preuats: l'últim viatge a Londres, aquella cançó que sempre cantava i que no he pogut tornar a escoltar, el pacte secret que vam segellar a l'últim moment... A elles i a ells, moltes gràcies. No hi ha un bon motiu per parlar de la mort, però, al mateix temps, quin sentit té que en parlem tan poc? Quin absurd mecanisme evolutiu ens porta a voler negar-la? A amagar-la dels ulls dels més joves, a comportar-nos com si no hi fos, com si no ens acompanyés sempre allà on anem? Segurament, no hi ha un bon motiu per parlar de la mort i, tot i això, nosaltres hem necessitat tornar a fer-ho. Per tornar a enfrontar-nos a unes forces que no entenem, per afirmar un cop més que estimem a persones que ja no hi són, per honorar la foscor i celebrar la llum, per recordar-nos que malgrat tot som aquí.

ENTREVISTA**Parlant amb
Glòria Balañà Altimira
i Joan Yago****D'on va sorgir la idea de l'espectacle?**

Glòria Balañà Altimira: La idea va sorgir a partir d'experiències viscudes que tenen a veure amb la malaltia i la pèrdua. Volia parlar de què passa quan el món s'atura degut a l'arribada sobtada d'una malaltia. Quan la malaltia i la mort es fan presents a la teva vida i, de sobte, et sents finit, vulnerable i l'ordre de les coses i el seu sentit es veuen alterats. Volia preguntar-me què passa quan un fet com aquest fa aturar-te i replantejar-t'ho tot –la relació amb el temps, la relació amb la vida, amb la mort, la relació amb els fills i éssers estimats– i parlar del que comporta conviure amb la malaltia, un càncer en aquest cas, i tot el que implica.

En origen, hi havia la idea de partir d'una història de ficció en què a la protagonista, una mare jove, li diagnostiquen un càncer terminal. Però treballant i evolucionant el punt de partida, de seguida va aparèixer la idea de canviar la perspectiva i, enlloc de parlar des de qui se'n va, volíem parlar des del punt de vista de qui es queda, de qui perd un ésser estimat tan important com un pare o una mare quan encara és massa d'hora i en pateix l'absència.

Arran d'aquestes experiències properes, jo tenia molt present tres nens pre-adolescents d'un mateix curs que, en molt poc temps de diferència, van perdre el seu pare a causa d'un càncer. I va ser pensant en aquests nois, en com ho portarien, en tot allò que ja no podrien compartir amb el seu pare, en tot allò que no podrien preguntar-li, que vaig creure interessant parlar des de la visió d'un adolescent per tractar un tema malauradament molt present, que ens afecta tant, i situar-lo precisament en un moment de la vida, l'adolescència, tan important en la construcció de la identitat i tan fràgil alhora.

Alhora, vaig pensar que podríem parlar amb testimonis i amb especialistes que, durant el

procés de creació, ens ajudessin a comprendre millor i a acostar-nos amb respecte però sense por a una vivència així de dura.

I llavors vaig proposar-li la idea al Joan Yago, dramaturg, a qui agraeixo de cor que em digués que sí.

Com vau documentar-vos per arribar a plasmar el moment vital en què es troba un adolescent que s'ha d'enfrontar a la mort?

Joan Yago: Existeix molta investigació al voltant de la malaltia, la mort i el dol; en distints punts del procés han estat cabdals lectures com *La malaltia i les seves metàfores* de Susan Sontag o *Sobre el dol i el dolor* d'Elisabeth Kübler-Ross. També ens han acompanyat llibres sobre pubertat i adolescència com *El cervell de l'adolescent* de David Bueno. En canvi, no és tan senzill trobar obres que abordin específicament la qüestió del dol en l'adolescència. Hem comptat amb l'inestimable testimoni de diverses persones que viuen o han viscut processos de dol i ha estat crucial comptar amb l'assessorament de la psicòloga Silvia de Quadras, que porta anys investigant el tema i treballant directament amb adolescents en dol.

Quin ha estat el seu paper?

GBA: La Silvia de Quadras, que ens va venir referenciada per diferents vies, és una psicòloga especialitzada en cures pal·liatives i en l'acompanyament del dol en adolescents, i és una de les persones amb qui vam contactar quan vam començar el procés d'ideació de l'obra.

Vam fer una primera trobada amb ella perquè ens ajudés a entendre com viuen els adolescents un moment tan complex com aquest. El seu coneixement especialitzat i la seva generositat han estat una ajuda molt valuosa tant per escriure la peça com per enfocar el personatge de l'Èric.

Un cop el Joan va tenir l'obra escrita, li va passar a la Sílvia perquè la llegís. La seva mirada era molt important per a nosaltres; d'alguna manera, ella, com a especialista, podia indicar-nos si el tractament del tema era adequat, respectuós, si recollia tot allò que volíem reflectir essent fidels a la realitat. I ens va fer un *feedback* del text molt bo, amb alguna precisió que ens va ser molt útil.

La vam convidar a la primera lectura a l'inici dels assaigs i encara li vam fer alguna consulta respecte algun aspecte més concret del text. I llavors, cap a la meitat del procés, va venir a veure un assaig, confirmant un cop més que l'obra expressa molt bé què li passa a un noi en aquesta situació, com se sent, què pensa.

També hem volgut que participi en el col·loqui, ja que ella pot aportar el seu coneixement a partir de la seva experiència terapèutica sobre la pèrdua i el dol amb adolescents i també amb adults.

El protagonista de la història és un noi que perd el seu pare. Per què vau decidir que fossin dues figures masculines?

GBA: Malgrat ens vam donar tota la llibertat al principi del procés entre el Joan i jo per veure qui seria o serien els personatges de la nostra història, de manera inevitable, les vivències properes que explicava més amunt sobrevolaven les nostres trobades. Sempre, en algun moment o altre, acabaven apareixent en les reunions que fèiem. De fet, algunes d'aquestes persones que van patir les pèrdues de què parlava, han estat també testimonis preuats i generosos durant el procés.

I en el fons, potser, en aquesta espectacle, a través d'aquest fill protagonista de la ficció, per mi hi ha una mica la voluntat de fer una mena d'homenatge implícit a aquests pares que ja no hi són.

Vam imaginar, apuntar, altres possibles històries però la que va acabar emergint era, potser de manera inevitable, la d'un noi i el seu pare, tot i que també hi apareixen altres personatges com el germà i la mare.

Com és el llenguatge d'aquest adolescent?

JY: Segurament l'Èric no parla com els altres nois de la seva edat (val a dir que hauríem d'investigar si tots els nois de la seva edat parlen realment de la mateixa manera). No hem intentat recrear la parla corrent d'un adolescent, en primer lloc, perquè l'Èric no és un adolescent corrent; és un jove enfrontant-se a una circumstància vital molt concreta —la de la pèrdua d'un pare— que sens dubte causa uns efectes en la seva forma de ser, entendre la realitat i expressar-la. Al mateix temps que el separa del seu grup d'iguals, els adolescents corrents (si és que existeix tal cosa). En segon lloc, és important dir que el que sentim a escena no és exactament “la veu de l'Èric” i molt menys “la veu de l'Èric de 16 anys”. Accedim directament al seu pensament, a la seva imaginació i la seva memòria; que connecta amb nosaltres des d'un punt no sempre determinable del temps. De vegades no sabem si estem parlant amb l'Èric de setze anys, amb el de vint-i-cinc, amb el de seixanta o amb tots ells a la vegada. Tot plegat resulta en un text segurament “molt narratiu”, però que si ens hi fixem és profundament teatral. Ja que es basa en recursos absolutament propis del teatre: com els canvis de temps, de registre o de personatge.

El tema és dur, però al llarg del monòleg es viuen punts de llum. Com definiríeu el to de l'espectacle?

JY: Tothom ha travessat moments difícils. I tothom sap que, fins i tot en aquests moments, els punts de llum són inevitables. Ens agradi o no el món no s'atura quan els nostres pares es moren. Al carrer hi continuen passant coses. Coses bones, dolentes, tristes, divertides, fascinants i terribles, importants i ridícules. I és inevitable que algunes d'aquestes coses —fins i tot a pesar nostre— ens facin riure.

Què buscàveu durant els càstings, en l'actor que havia d'interpretar el personatge de l'Èric?

GBA: Principalment buscàvem un actor que fos —o ens donés— el més jove possible. Tenir un actor de setze anys era complicat així que, tot i no tenir l'edat real, volfem que pogués semblar adolescent dins del possible.

Alhora, malgrat encara no teníem el text escrit, sabíem que l'actor tindria un pes important en l'obra i que potser estaria sol a escena. Així

que necessitàvem també que tingués una certa experiència, o tècnica, malgrat la joventut, per sostenir la presència en un espectacle que començàvem a intuir que podria ser un monòleg.

De fet, buscàvem una cosa paradoxal, ja que volíem que fos o semblés el més jove possible però alhora també volíem una certa maduresa, que de fet és el que li passa a l'Éric, i a molts nois d'aquesta edat que travessen una situació semblant. Són nens encara però de cop es fan adults, i encara no estan preparats i han d'assumir més coses que les que els tocaria per edat.

Per què es diu *Tot el que passarà a partir d'ara?*

JY: Volíem situar l'espectador davant l'abisme en què es troba el nostre protagonista des del principi de l'obra. L'abisme del que està a punt de passar. L'abisme del que està a punt de desaparèixer per sempre i del llarguíssim camí que s'obre al seu davant. L'obra ens ensenya una nit a la vida de l'Éric. Una nit després de la qual, segurament, res tornarà a ser com abans.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

El dol en adolescents

Totes les persones, tard o d'hora, han d'afrontar la mort d'un ésser estimat i transitar per un procés psicològic d'assimilació, acceptació i integració de la pèrdua que coneixem com a dol. En el cas dels adolescents, aquest procés adopta unes característiques específiques d'acord amb l'època de canvi en la qual es troben immersos.

Des de sempre l'adolescència ha estat descrita com una època de canvi, un període de reorganització de les vivències acumulades fins el moment, de turbulències, d'incerteses i de descoberta. Un temps d'oscil·lacions i temptatives dirigides cap a la construcció d'una nova identitat i d'un nou coneixement d'un/a mateix/a. És una època de transició entre la infantesa i l'etapa adulta; tot i que no homogènia ja que és parcel·lada en dominis i cada infant ho fa a diferent ritme.

Per tant, per tal de comprendre l'adolescència hem de considerar-la producte no només de la seva condició des d'un punt de vista físic i maduratiu, sinó també del context social en el qual es dona.

Silvia de Quadras, treballadora social i psicòloga especialitzada en cures pal·liatives i procés de dol

ARTICLE SENCER

[www.teatrelliure.com/sites/default/files/imce/documents/temp2223/Tot el que passar%C3%A0 Silvia de Quadras.pdf](http://www.teatrelliure.com/sites/default/files/imce/documents/temp2223/Tot_el_que_passar%C3%A0_Silvia_de_Quadras.pdf)

© May Circus

BIOGRAFIA

Joan Yago dramatúrgia

És llicenciat en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona. És autor d'obres com *Breve historia del ferrocarril español* (2022), *De què parlem mentre no parlem de tota aquesta merda* (Premi Butaca i Premi Teatre Barcelona 2021 a Millor text), *Arbres, vodka i naus voladores* (2020), *Els ocells* (2019), *Sis personatges – Homenatge a Tomás Giner* (Teatre Lliure, 2018), *El Futur* (2018), *Fairfly* (Premis Max 2018 a Autor Revelació i Espectacle Revelació, Premis Butaca 2017 al Millor Text i al Millor Espectacle de petit format i Premi de la Crítica 2017 al Millor espectacle de petit format), *You say tomato* (Premi de la Crítica Serra d'Or a Millor text Teatral 2016), *Un Lloc Comú* (Premi Ciutat d'Alzira 2014), *Bluf* (Premi Quim Masó 2014), *Sobre el fenomen de les feines de merda* (2015), *Aneboda-The Show* (2014), *La Nau dels Bojos* (Premi Adrià Gual 2012), *L'Editto Bulgaro* (2012), *Martingala* (2012), *No sóc Dean Moriarty* (2011) o *Féssima enfermedad y muy triste muerte de la reina Isabel I* (Premi del públic i Premi del jurat a Fira Escènia 2010), entre d'altres. També ha escrit el guió del còmic *Follar* (Edicions del Despropòsit) i de la sèrie *Mai neva a Ciutat* per IB3. És membre fundador de la companyia La Calòrica.

BIOGRAFIA

Glòria Balañà i Altimira direcció

Llicenciada en Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Màster Oficial en Estudis Teatral. És professora de les Especialitats d'Escenificació i Dramatúrgia i d'Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. També imparteix classes de direcció escènica a l'Obrador de la Sala Beckett. Forma part del consell de redacció de la revista *Pausa. Quadern de teatre contemporani* de la Sala Beckett. Com a directora d'escena ha realitzat, entre altres, els següents espectacles de dramatúrgia contemporània: *Els ossos de Montaigne*, dramatúrgia de Sadurní Vergés (Beca Premis Barcelona 2021, estrena Festival Grec-Centre de les Arts Lliures 2022); *Revolt. She Said. Revolt again* d'Alice Birch (Teatre Estudi 2022); *L'esperança cega (Decameró)* de Gregorio Luri (Teatre Nacional de Catalunya 2020); *Decadència* d'Steven Berkoff (finalista Premis Teatre Barcelona a Millor Direcció 2019, Festival Temporada Alta-La Planeta, 2019, Escenari Brossa, 2020); *Les cadires* d'E. Ionesco (Festival Temporada Alta-La Planeta i Teatre Akadèmia, 2016); *El setè cel* de Caryl Churchill, amb Teatre de l'Enjòlit (Sala Beckett, 2014); *Boys don't cry* de V. Szpunberg (Sala Cuarta Pared Madrid, 2013, Teatre Lliure-Festival Grec 2012 i Teatre Tantarantana); *La marca preferida de las hermanas Clausman* de V. Szpunberg (Finalista Premis de Teatre Unnim 2010, Sala Beckett, 2019, Sala Cuarta Pared Madrid, 2011, Teatre Tantarantana, 2010); *Elèctrics* de Pau Miró (Festival Temporada Alta – La Mercè, 2009, Sala Beckett, 2010); *Reflections*, concert-instal·lació de música contemporània, amb José Luis Bieito (CaixaForum

Barcelona i Roca Umbert Granollers, 2008); *L'ham* de Gemma Rodríguez (Premi Projectes d'Escenificació IT, Teatre Alegria i Sala Beckett, 2007); *Pulsió* de F.X. Kroetz (Teatre Zorrilla i Teatre Tantarantana, 2005), *Hamletmachine* de Heiner Müller (Teatre Lliure, 2004). Com a dramaturga, ha escrit i dirigit *Desencant* (Teatre Lliure i Sitges Teatre Internacional, 2004); *Elektra* (Teatre Estudi, 2003), i *M. Bovary* (Teatre Artenbrut, 2002). També ha escrit i dirigit dramàturgies per a l'escena de figures femenines com Clara Campoamor, Mary Wollstonecraft i Simone de Beauvoir.

BIOGRAFIA

Nil Cardoner

intèrpret

És un actor català amb experiència en teatre, cine y televisió. En televisió destaquen *Polseres vermelles* (TV3 2011-2013), *Les de l'hoquei* (TV3 2019-2020) i *Alma* (Netflix 2022) dirigida per Sergio G. Sánchez i Kike Maíllo. En cine ha protagonitzat *Fènix 11:23* (2012) dirigida per Joel Joan, ha participat en la pel·lícula *Loco por ella* (Netflix 2021) dirigida per Dani de la Orden i va protagonitzar els curtsmetratges *En la azotea* (2015) i *Fugit* (2016).

En teatre destaquen *Coral Romput* (Teatre Lliure 2007-2009) dirigida per Joan Ollé, *Les presidentes* (Teatre de Salt 2005-2006) dirigida per Krystian Lupa, *Dinou* (Sala Planeta 2011-2012) dirigida per Carles Fernández Giua, *Victòria* (TNC 2017) i *Una història real* (La Villarroel 2019) ambdues dirigides per Pau Miró, *Be my baby* (Capitol 2018) dirigida per Oriol Vila, *Qui estigui lliure* (La Villarroel 2021) escrita i dirigida per Xavi Buxeda i *Romeu i Julieta* (Teatre Poliorama 2022) dirigida per David Selvas.

BIOGRAFIA

Mariachi Cielito Lindo Barcelona (Víctor Hugo Ballesteros, Marco Tulio Palacio i Juan Carlos Riaño) músics

L'any 2017 sis músics de diferents nacionalitats i intèrprets de la música mexicana que tocaven en diferents agrupacions de Barcelona van decidir unir els seus talents musicals amb l'objectiu de crear un grup compromès amb la difusió de la cultura musical mexicana. Sota la direcció de Juan Carlos Riaño neix "Mariachi Cielito Lindo Barcelona".

Al llarg d'aquests anys, el grup ha arribat a estar format per 10 integrants, oferint tot tipus de xous, des de molt sobris i clàssics fins als més alegres i divertits.

Han tingut el privilegi de representar a Mèxic i de participar en diferents esdeveniments públics i privats: Festes majors com les de Gràcia, Sants i La Mercè a Barcelona, gira pels Pobles Màgics d'Espanya, festes pàtries com el famós crit de Mèxic al Poble Espanyol, i col·laboracions amb alguns programes de televisió com a *Operación Triunfo* i *Tu cara me suena*, entre d'altres.

Actualment i des de fa diversos anys, alguns restaurants mexicans a Barcelona compten amb el grup per a amenitzar els seus caps de setmana.

Fitxa artística

DRAMATÚRGIA

Joan Yago

DIRECCIÓ

Glòria Balaña i Altimira

INTÈRPRET

Nil Cardoner

MÚSICS

Víctor Hugo Ballesteros

Marco Tulio Palacio

Juan Carlos Riaño

ESPAI ESCÈNIC

Ona Grau

VESTUARI

Adriana Parra

IL·LUMINACIÓ

Sylvia Kuchinow

SO

Àlex Polls

VÍDEO

Alfonso Ferri

**AJUDANT DE
DIRECCIÓ**

Georgina Surià

**AJUDANT
D'ESCENOGRÀ
FIA I VESTUARI**

Albert Ventura

**ASSISTENT DE
MOVIMENT**

Ariadna Montfort

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Informació pràctica

FUNCIONS GENERALS

Dc. - dv. 20.00 h

Ds. 17.00 h

Dg. 18.00 h

FUNCIÓ ESCOLAR

12/04 - 16.00 h

DURADA

1 h 30' aprox.

LLOC

Gràcia

IDIOMA

En català

PREU

10 € - 29 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

Divendres accessibles

07/04 sobretítols adaptats

14/04 audiodescripció

COL·LOQUI

13/04 postfunció

EDAT RECOMANADA

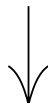
A partir de 14 anys

ESPECTACLE INCLÒS A

El Lliure del futur

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-tot-el-que-passara

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

M. 675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

